Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 225. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 27-го ЛИСТОПАДА 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 27, 1982 No. 225. VOL. LXXXIX.

Владика Лостен очолив Єпископську конференцію

Стемфорд, Конн. — Єпископи-члени першого району Католицької єпископської конференції у четвер, 18-го листопада ,одноголосно вибрали українського католицького єпископа, Владику Василя Лостена, епарха стемфордського, предсідником Конференції району, який обіймає всі стейти Нової Англії.

До членів згаданого району належать 24 єпископи, між ними кардинал Гумберто Медейрос з Бостону й архиєпископ Джан Вілон з Гартфорду.

Головними обов'язками предсідника — це скликати наради єпископів та займатися щоденними міждієцезальними справами в районі.

Єпископ В. Лостен

Владика Лостен вже 5 років є членом конференції стейтів Нової Англії. Недавно також став членом єпископської конференції стейту Ню Йорк.

Відбудеться програма сучасного мистецтва

Ню Йорк, Н. Й. — В неділю, 12-го грудня ц.р., тут в Украніському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вул., відбудеться пополуднева програма сучасного мистецтва, яку влаштовують, як чергову свою імпрезу, сценічно-музична мистецька група УНС-УНІ.

В концерті присутні почують сучасну музику з України, як також сучасну українську музику створену в ЗСА. Виконавцями її будуть Олесь Кузишин, співак і композитор, Ліда Гаврилюк, сопрано, Юрій Фурда, піяніст і Олесь Фурда, барабанщик.

Крім музичної програми заплянована рецитації віршів сучасних поетів в Україні ,а це Василя Стуса, Миколи Руденка і Ірини Сеник у виконанні Ані Дидик і Володимира Курила.

Після програми буде, як звичайно, перекуска зі сирів і вина.

Запрошується публіку до численної участі. Побажані датки вступу в сумі 5 дол.

Сестрицтво влаштовує різдвяний Базар

Юніондейл, Н. Й. (Г.С.). — В суботу і неділю, 4-го і 5-го грудня, тут в залі української православної церкви св. Михаїла при 237 Мейпл авеню,сестрицтва св. Ольги і Марії влаштовують різдвяний Базар з прерізними святковими предметами на продаж та українськими стравами і печивом.

Базар розпочинатиметься опівдні, а кінчатиметься о 6-ій годині вечора в обидвох днях. Тут будуть вироби народного ужиткового мистецтва: кераміка, ювелірні прикраси, вишиті або оздоблені народним взором , надрукованим на полотні,накриття для святкового столу: обруси, серветки, індивідуальні серветки-накриття під тарілки, ялинкові прикраси, як і вишиті одяги, хустки, нитки для вишивання, сорочинки з українськими дотепними гаслами для дорослих і дітей. Будуть тут також на продаж порцелянові фігурки танцюристів із крамнички Пета Білона, українського маленького чоловіка-артиста, що прославився в ролі славнозвісного „Е.Т."

На Базарі продаватиметься також все потрібне для куті, як пшениця, мек і мед, гриби на борщ і різні страви для споживання.

ЗАСУДЖУЮТЬ ВЖИВАННЯ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ ПРИ БУДОВІ ГАЗОПРОВОДУ

Бонн, Західня Німеччина. — У цій столиці Західньої Німеччини закінчилися дводенні переслухання щодо використання Совєтським Союзом рабської праці в'язнів при побудові газопроводу з Сибіру до Західньої Европи.

На переслуханнях виступило багато свідків, серед яких було вісім колишніх совєтських в'язнів. Переслухання організувала Міжнародна комісія прав людини і Міжнародний комітет ім. Сахарова. Почесним головою був обраний Альфред Косте Фльоре з Парижа, який на Нюрнберґському процесі над головними нацистськими злочинцями входив у склад французької групи обвинувачувачів. Від ЗСА присутні були сенатор Вільям Армстронґ з Кольорадо, і Джім Бейкер, видатний профспілковий діяч.

Із свідчень колишніх в'язнів вирисовується жахлива картина рабської праці десятків тисяч в'язнів, які змушені працювати при заполярних температурах практично голими руками, без теплого одягу, майже без харчів, доповнюючи свої пайки мохом і корою дерев, щоб не загинути з голоду. Умови праці на трасі газопроводу такі жахливі, що багато в'язнів мріє про повернення в табір як до раю.

Колишній викладач марксизму-ленінізму Махмед Кульмагамбетов, який працював шість років на будівництві газопроводу після того, як його засудили за „поширення антисовєтської пропаґанди", свідчив, що праця на газопроводі почалася ще в 1975 році. Своє свідчення в'язень підтвердив посиланням на газету „Социалистическая индустрия", яка 27-го липня 1976 року писала, що „експлуатація газових ресурсів Уренгоя успішно розвивається".

Юлія Вознесенська, яка просиділа за колючими дротами два роки, сама на будівництві газопроводу не була, але, збираючи матеріяли для написання книжки, подрібно розпитала 35 в'язнів жінок, які працювали на трасі газопроводу „Ямал". Жінок змушували працювати в таких самих умовах, як і мужчин. Дітей у віці 2-ох років дозволяли матерям мати при собі і матері божеволіли тому, що більшість дітей вмирали від голоду і холоду.

Ті жінки, яких минула тяжка доля праці на трасі газопроводу, мусять посередньо брати участь у проєкті „Ямал". Їх змушують шити одяг для будівників. Працюють вони в неопалюваних холодних цехах без вентиляції, постійно переслідувані охороною. Багато жінок вмирають, хворіють, стають інвалідами.

Після закінчення переслухання Міжнародна комісія прав людини і Міжнародній комітет ім. Сахарова встановили, що „в СССР продовжується ганебна практика використання примусової праці в'язнів на промислових і будівельних об'єктах". Резолюція, яка закликає Совєтський Союз „припинити цю обурюючу практику", буде розіслана урядам „усіх зацікавлених країн" і доведена до відома світової громадської опінії.

Буш закінчив успішну подорож по Африці

Кіншаса, Заїр. — Віцепрезидент Джордж Буш, який провів поїздку по африканських країнах, виїхав у вівторок,23-го листопада з Заїру, зробивши жест підтримки президента Мобуту Сесе Секо і його заборгованої країни. Буш повідомив про намір американців зробити великі вклади капіталу в економіку Заїру, природні багатства якого можуть зробити з цієї країни одну з найбагатших країн Африки.

„Я повідомляю із задоволенням, що під час мого перебування тут ЗСА і Заїр домовилися почати переговори про укладення договору взаємного вкладу капіталу", — заявив Джордж Буш. Він також сказав, що в перший тиждень грудня до Вашінгтону прибуде заїрська делеґація на переговори, а наступного року Вашінґтон відвідають три високопоставлені урядовці Заїру.

Така заява свідчить про покращання відносин між ЗСА і Заїром, які були дещо напружені після критичної заяви президента Мобуту минулого квітня. Трьохденне перебування віцепрезидента Буша в Заїрі після поїздки по країнах східньої та південної Африки, яка мала на меті розв'язання питання незалежности Південнозахідньої Африки (Намібії), здається, мала успіх, бо зробила зрушення у цій справі. З переговорів між віцепрезидентом Бушом і президентом Мобуту задоволені в ЗСА і, починаючи від президента, інші урядовці також надіються на покращання відносин з Заїром.

ПЛЯН ПРЕЗИДЕНТА НАТРАПЛЯЄ НА ТРУДНОЩІ

Вашінґтон. — Новий плян президента Роналда Реґена щодо щільного розміщення ракет типу МХ у стейті Вайомінґ викликав широку і значно неґативну реакцію.

Члени Республіканської партії, які будуть підтримувати плян Президента сподіються, що в Палаті Репрезентантів, сесія якої розпічнеться в наступному тижні, треба буде провести завзяту боротьбу, щоб здобути прихильність до пляну Р. Реґена ,хоча цей плян торкається такої суттєвої і всім близької справи, як зброєння.

Рівночасно провідники акції замороження продукції нуклеарної зброї скликали у вівторок, 23-го листопада ц.р., пресову конференцію у Вашінґтоні на якій представили 20 пресових комунікатів, три наукові студії, одну книжку та статистичні таблиці, якими доказують, що плян Уряду Роналда Реґена і стрільна типу МХ — це викинуті гроші та дуже небезпечний атут для пляну загальної контролі зброї. Присутні на пресовій конференції, які гостро виступали проти ракет МХ, висловлювали свої погляди як приватні особи, а не як представники організацій, все ж між ними були добре відомі знавці нуклеарної зброї, науковці, лікарі та бувші члени Уряду.

Зі справжнім вдоволенням прийняли плян Президента купці та підприємці з тієї околиці Вайомінґу в якій Р.Реґен пропонує щільне розміщення ракет. Вони сподіються кращих заробітків, обниження безробіття і оживлення життя в тій частині стейту. Натомість фармери побоюються, що їх могли б у зв'язку із побудовою споруд для ракет, виселювати з їхньої землі.

Як можна було сподіватися совєтська преса окреслила плян Президента, як дуже „небезпечний крок", який буде коштувати ЗСА великі гроші тільки за те, що б дорівняти СССР.

„ПРАВДА" ЗАСУДЖУЄ ПЛЯН РЕҐЕНА

Москва, СССР. — Офіційний пресовий орган КПСС „Правда" помістила у числі за четвер, 25-го листопада ц.р., статтю, в якій гостро скритиковано плян президента Роналда Реґена про щільне розміщення ракет типу МХ у Вайомінґу, обґрунтовуючи свою критику тим, що цей плян являтиметься порушенням договорів про обмеження стратегічної зброї.

Західні дипломати вважають коментар „Правди" офіційною відповіддю уряду Совєтського Союзу на виступ президента Реґена у понеділок, 22-го листопада, під час якого Президент повідомив про розміщення ракет, що, як він заявив, необхідне для модернізації оборонної системи ЗСА.

Коментар „Правди" твердить, що ЗСА збільшують перегони в зброєнні поміж цими двома світовими потугами, в той час, як, мовляв, СССР від 1970-их років тільки досягнув балянсу із ЗСА. „Правда" твердить, що ракети типу МХ і типу Трайдент II, як також нові американські бомбовики та далекосяжні кружляючі ракети, збільшать американський військовий арсенал до 20,000 бойових головок до 1990 року.

„Вашінґтон знає дуже добре, що плян щільного розміщення ракет типу МХ є порушенням одної з головніших умов САЛТ I і САЛТ II; зобов'язання не випродуковувати нових міжконтинентальних ракет, — твердить „Правда". Вашінґтон, пише газета, не може не знати, що такий крок не сприятиме проґресові у переговорах про розброєння у Женеві. Далі у коментарі сказано, що Совєтський Союз не збирається „переганятися із ЗСА в побудові кожної нової системи зброї, ані наслідувати Америку, проте, заявляє „Правда", Совєтський Союз знайде „ефективну відповідь Вашінґтонові, якщо ЗСА почнуть здійснювати свої пляни".

В РИМІ АРЕШТУВАЛИ ДРУГОГО АТЕНТАТЧИКА

Рим, Італія. — Італійська поліція арештувала в четвер, 25-го листопада, в Римі співробітника болгарської національної летунської компанії і туристичного бюро, обвинувачуючи його в змові вбити Папу Івана Павла II минулого року.

Офіційний речник поліції заявив італійському аґентству Анса, що підозрілий Сергей Іванов Антонов мав більше ніж далекі зв'язки із справою невдалої спроби вбити Папу, його обвинувачують у тісному і активному зв'язку з Мехметом Алі Аджа, турком який стріляв у Папу 13-го травня 1981 року і поранив його. Спроби кореспондентів дістати додаткові відомості були безуспішні.

Арешт проведено в бюрі Балканських летунських ліній і туристської організації спеціяльним відділом поліції для боротьби з терористами. Алі Аджа відбуває тепер довгорічне ув'язнення і заявляє, що він діяв сам. Одначе два інші турки, арештовані недавно вказують на змову. Балканські повітряні лінії, де працював арештований болгар Антонов, є державною установою, і багато службовців повітряних ліній країн совєтського бльоку були вислані як аґенти таємної поліції. Арештований Антонов , як службовець повітряних ліній, мав вільний доступ до літаків на римському летовищі ім. Леонардо да Вінчі без проходження пашпортного контрольного пункту.

Досліджeня проведені журналістами, вказують на те, що совєтська таємна поліція організувала спробу вбити Папу, діючи через болгарську секретну поліцію.

Афганці висадили в повітря нафтопровід

Ісламбад, Пакістан. — Західні кореспонденти повідомили в понеділок, 22-го листопада, з Ісламбаду, Пакістан, що афганські партизани висадили в повітря совєтський нафтопровід, перериваючи афганську основну нафтову артерію у двох місцях.

Сили опору совєтській окупації перервали нафтопровід з обидвох боків гірського хребта Гінду Куш; перший раз 4-го листопада, а 7-го листопада другий раз. Вживаючи полевих мін, вони перервали нафтопровід поблизу Деште Калягія в північноафганській провінції Саманган, а три дні пізніше повторили бойову операцію біля Беграму, недалеко летунської бази в околиці столиці Кабулю.

Переповідаючи повідомлення очевидців, ці ж кореспонденти і західні дипломати повідомляють, що совєтські війська безпорадно спостерігали, як місцеві жителі збігалися на місце вибуху і наповняли витікаючою з проводу нафтою різну посуду. Совєтські спеціялісти, які прибули ремонтувати провід, були вбиті залишеними мінами. Дипломати також повідомляють про посилену діяльність партизанів у самому Кабулі, де всякі урядові заборони, тривоги і обшуки домів не змогли припинити партизанської діяльности.

134-ий Відділ УНСоюзу вшанував св. п. Богдана Кравцева

Ратерфорд, Н. Дж. — Відділ 134-ий УНСоюзу влаштував тут 15-го жовтня в публічній бібліотеці вечір в пошану свого патрона-журналіста, науковця та діяча св. п. Богдана Кравцева, сьома річниця смерти якого припадала на день 22-го листопада ц.р.

В своєму вступному слові, голова Відділу інж. Володимир Дячук описав діяльність Кураторії фонду для видання літературної спадщини Б. Кравцева, повідомляючи слухачів, що склад першого тому повної збірки поетичної творчости Б. Кравцева є в продажі. Другий том наукових і літературознавчих праць є зложений й буде готовий до розсилки при кінці листопада ц.р. Третій том, також наукових і літературних праць, є готовий до друку, але нема фондів на його видання.

Під час вшанування св. п. Б. Кравцева (зліва): Олег Сохан, Аня Дидик, інж. Володимир Дячук, Марта Кордуба, ред. Антін Драган, Лідія Козак, секретар Відділу.

Редактор-емерит „Свободи" та довголітній співпрацівник Б. Кравцева, Антін Драган начеркнув його життя й творчість, описуючи його участь в політичному житті Західньої України в 1920-их роках, його журналістичну творчість в Україні і в Америці, як також його вклад в розбудову українського культурного надбання в Америці. А. Драган цитував поета Остапа Тарнавського, який порівнював поета Б. Кравцева до „капітана рідних українських кораблів, який обдарований Божою ласкою, все своє життя виряджав ці кораблі, повні духового багатства, що ним було сповнене його велике серце і бистрий ум... Неначе той мітичний Одисей, поет Богдан Кравців , спрямував свою вимріяну фльотилю не на підбій нових земель і не на велику здобич чужого — він спрямував свою велику фльотилю на величний шлях до волі і щастя-долі Рідного Краю...". Науковець Омелян Пріцак, уважає, що, Богдан Кравців був людиною небуденної у XX сторіччі широти зацікавлень, яка наближає його до культурних діячів Ренесансу... Він з Божої ласки висококультурний й як мембрана чутливий, оригінальний і перекладний поет, він пластовий, політичний та громадський діяч, усе безмежно відданий українській справі, він же невтомний талановитий публіцист і журналіст і при цьому він енциклопедист-науковець".

На думку політичного й громадського діяча д-ра Мирослава Прокопа, „Богдан Кравців був не тільки поетом, літературним критиком, ученим україністом, але він також чималу частину свого життя, точніше — увесь міжвоєнний період присвятив політичній діяльності, активній визвольній боротьбі українського народу". Пластун Юрій Ста-

(Продовження на ст. 3)

ВИСТАВКА Б. ТИТЛИ

Ню Йорк, Н. Й. — У неділю, 5-го грудня ц.р., в годині 1-ій по полудні, тут у Ґалерії Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА), відбудеться відкриття виставки олій і акварель малого формату відомого маляра Богдана Титли.

ВИСТАВКА В ДІТРОЙТІ

Дітройт, Миш. — Тут в ґалерії ЕКО, відбудеться збірна виставка образів мистців Романа Бараника, Олекси Булавицького, Едварда Козака, Юрія Козака і Яреми Козака. Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю, 3-го грудня ц.р. в ґалерії ЕКО при Раєн і 11-та миля, у Воррені, Миш. Виставку відкриє мґр Володимир Баран.

У світі

ОФІЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА ПОЛЬСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО режиму повідомили, що державний прокуратор зажадав 10-літнього ув'язнення Владислава Фрасинюка, одного з найбільш талановитих лідерів „Солідарности" в підпіллі, якого недавно арештували. Однак суддя, беручи до уваги молодий вік 27-літнього Фрасинюка, засудив його „тільки" на шість років ув'язнення.

ЯК ПОДАЄ АВСТРІЙСЬКЕ ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО з Відня, у вівторок, 23-го листопада, лідер Комуністичної партії Албанії Енвер Годжа, продовжуючи чистку рядів своєї партії, перейшов на чистку членів уряду від прихильників ліквідованого в грудні минулого року прем'єр-міністра Мегмеда Шегу. 10 міністрів і голова державної плянової комісії були зняті зі своїх постів і замінені іншими особами. У понеділок, 22-го листопада, був знятий зі свого посту голови держави Гаксі Лєші, який пробув на ньому 29 років, разом з ним у відставку пішли три його заступники і президент парляменту а прем'єр-міністер Аділь Каркані був назначений на місце Шегу. Із старих членів уряду залишився тільки один, Гекуран Ісаї, міністер внутрішніх справ, який керує поліцією та іншими внутрішніми органами безпеки.

У ПОНЕДІЛОК, 22-ГО ЛИСТОПАДА, у Ватикані зібралися 108 кардиналів для проведення конференції, присвяченої фінансовим і господарським справам Апостольської столиці. Причиною такої конференції кардиналів послужили повідомлення італійської преси, що Ватиканський банк, очолюваний архиєпископом Полем Марцінкусом, був замішаний у двох великих скандалах італійських банків за останні кілька років.

У СВОЇЙ ПРЕСОВІЙ ЗАЯВІ НАТО ПОВІДОМИЛО, що дев'ять членів цієї організації розглядають проєкт спільного будівництва корабля для боротьби проти підводних човнів. Військова промисловість ЗСА, Бельгії, Канади, Франції, Західньої Німеччини, Італії, Голляндії, Норвегії та Великобританії співпрацювали з промисловими радниками НАТО при опрацюванні проєкту будівництва цього корабля.

З ТРІПОЛІ, ЛІВІЯ, ПЕРЕДАЮТЬ, ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ африканської єдности не змогла розпочати своєї роботи за пляном, бо лівійська делеґація відмовилася брати участь поки в цій конференції братиме участь делеґація прозахіднього уряду Чаду.

ВИЩІ ОФІЦІЙНІ ОСОБИ ЕВРОПЕЙСЬКОГО спільного ринку повідомили з Женеви у вівторок, 23-го листопада що вони відкидають американську пропозицію припинити давати державні субсидії на вивіз сільсько-господарських продуктів, вносячи тим самим певні затруднення для світової конференції з торгівлі, яка відкрилася в Женеві в середу, 24-го листопада.

В Америці

ЦІНИ НА ПРОЖИТОК В ЗСА ЗРОСЛИ В ЖОВТНІ на 0.5 відсотка, як подав до відома Департамент праці. Це є більше як можна було сподіватися, але помимо того думають, що інфляція в цілому 1982 році зменшиться до 5 відсотків.

З ПОЧАТКОМ, ПЕРЕДСВЯТОЧНОГО СЕЗОНУ американські купці сподіються найбільшого руху, але побоюються, що через велике безробіття і рецесію буде менше покупців і менший оборот товару.

ВІДОМА ПУБЛІЧНА ТЕЛЕВІЗІЙНА СТАНЦІЯ (ч. 13 у Ню Йорку) є у великих фінансових клопотах, причиною яких є в першій мірі видавання окремого журналу, що його дістають усі хто дасть даток на потреби станції. Тепер станція має 6 мільйонів заборгования і мусить сильно зменшити число співробітників та купівлю нових програм, серед яких найбільше відомі програми англійської телевізії.

ГУБЕРНАТОР НЮ ДЖЕРЗІ ТОМАС КІН виголосив у вівторок, 23-го листопада, промову, у якій пропонує зредукування бюджетового дефіциту і підвишку податків на бензину і алькогольні напитки. Тим він хоче запобігти дефіцитові на суму 150 мільйонів долярів, який грозить в біжучому році.

КІЛЬКІСТЬ ВОДИ В НЮ ЙОРКУ ПОСТІЙНО зменшується з причини браку дощів. Якщо це не зміниться, мешканці Ню Йорку будуть знову мати обмеження щодо користування водою.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ повідомив, що облегшить систему інтеґрації учителів у школах Ню Йорку. В цей спосіб ніхто з учителів, що працюють не може бути змушений іти вчити до іншої школи, а рівночасно дирекції шкіл мають можливість набирати таких нових учителів, як це їм догідно.

ВІДОМА ЯПОНСЬКА ФАБРИКА АВТОМОБІЛІВ Гонда відкрила першу свою робітню авт у ЗСА у стейті Огайо. Це дасть працю біля 2,000 робітникам в тій околиці, яка, як і інші, має багато безробітних.

РОЗАЛИН КАРТЕР, ДРУЖИНА КОЛИШНЬОГО президента ЗСА Джіммі Картера, пише також спогади і тепер, після появи друком спогадів її чоловіка, заповідає видання своїх, в яких має бути багато прізвищ і фактів, що їх Дж. Картер не подав.

В ЗСА ПОЯВИЛАСЯ НОВА РИСУНКОВА книжечка т. зв. „камік бук" про Папу Івана Павла II у накладі 700,000 примірників. В ній, як і у інших того роду книжочок, описане образково ціле життя Папи аж до часу атентату на нього і його видужання. Із прізвищ співредакторів її виглядає, що видання тої книжечки мало апробату церковиних кіл.

ДВОЄ МАЙБУТНІХ КАНДИДАТІВ НА президента із демократичного табору, Волтер Мандейл і Едвард Кеннеді, роблять тепер підсумки останніх виборів, в яких їхня партія винесла велику перемогу і підготовляють свою стратегію на 1984 рік. Найважніше, що вони здобули у листопадових виборах приятелів, які через свої пости допоможуть зібрати гроші та створити організаційну сітку потрібну для передвиборів на президента.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проти баламутства щодо кризи в УККА

Зараз після злощасного XIII Конґресу Українців Америки, кругло два роки тому, почали ширитися у пресових органах „переможців" на тому Конґресі баламутні, інколи цілком недоречні твердження, чому властиво постав на тому Конґресі розкол, чому представники 27-ми членських організацій УККА перевели рецесію і чому дотепер не можна поладнати спору.

Писали спершу, що причиною розколу стало відкинення Конґресом ротаційної системи на пості екзекутивного віцепрезидента. Нічого подібного — не йшлося зовсім про ротаційну систему, чи вона добра чи погана і чи має бути збережена, чи треба відкинути її і заступити одним урядуючим віцепрезидентом на цілу чи на частину каденції. Потім ми читали, що головною причиною сецесії на Конґресі була заведена амбіція одного діяча. Буквально: „Засаднича причина у тому, що головний предсідник більшої асекураційної установи, непартійної і неполітичної, яка сорок років тому була співзасновником УККА, почувся ображений у своїй величності, що не його вибрали на Конґресі екзекутивним заступником президента..."

Повний абсурд! Хто орієнтується в людях і відносинах в нашій громаді, знає, що будь-яка персональна амбіція не грала найменшої ролі у ході і висліді XIII Конґресу і що представники 27-ми членських організацій не робили би сецесії із залі пленарних нарад Конґресу в ім'я якоїсь персональної амбіції.

Читаємо, що вимога Комітету за Правопорядок в УККА — звернутися до „статуту і Ухвал, які були правосильні на XII Конґресі УККА" — нереальна, бо „... поворот до постанов XII Конґресу Українців Америки означав би заперечення постанов XIII Конґресу, а через те визнання XIII Конґресу Українців Америки незаконним". Законність чи незаконність XIII Конґресу не є коренем розколу в громаді, ані не становить головної плятформи можливого замирення. Оборонці „законности" — XIII Конґресу, теперішні керівники УККА, вперто промовчують головну, засадничу і єдину причину розколу: накинення членським організаціям УККА такого проводу, що його вони не хотіли і не хочуть. Не тому, що той провід їм „не подобається", а тому, що УККА за своїм статутом — це організація організацій, які добровільно туди належать, є суверенними і не можна їх майоризувати піднесенням руки — ніякою більшістю і в ніякій справі.

Поворот до постанов і дійсности з-перед XIII Конґресу означає власне поворот до теорії і практики, що УККА це організація суверенних членських організацій і що всі постанови керівних органів УККА мусять бути узгіднювані, а не накидувані згори. Так було за 40 років існування УККА і так було за урядування трьох екзекутивних віцепрезидентів УККА між XII і XIII Конґресами. Криза не розпочалася на XIII Конґресі. Криза розпочалася на першому засіданні Крайової Ради в дні 19-го грудня 1979 року, коли то екзекутивним віцепрезидентом, після тодішнього шамбеляна, а тепер єпископа Роберта Москаля, став головний предсідник Української Народної Помочі. Тоді то проти статуту і всупереч 40-річній традиції вставлено більшістю приявних точку, якої не було на денному порядку і якої не розглядала була раніше Екзекутива, а саме про „політичну концепцію" генерала Петра Григоренка і прийнято резолюцію, яка перечила статутовим завданням УККА, як репрезентаційної організації усієї української спільноти в Америці перед американськими властями. Не подобалася стаття Григоренка — то реакцією повинна була бути інша, полемічна, газетна стаття, а не резолюція Крайової Ради. Поминаючи, що генерал Петро Григоренко, від свого приїзду до ЗСА, був льояльним супроти УККА і що УККА виявилось тією резолюцією нельояльним супроти нього — ціле те засідання, спосіб його ведення і його вислід — це був глум над принципом, що УККА — це організація суверенних організацій і що тому не може бути на засіданнях верхівки УККА — Екзекутиви, Крайової Ради й самого Конґресу — „більшости" ані „меншости" — не можна піднесенням руки вирішувати справу всупереч волі поважного числа суверенних членських організацій.

Тому закид „недемократичности" на адресу опозиції — нісенітний. Створена відповідною підготовою „більшість" на XIII Конґресі та згодом зфабрикована протистатутово однопартійна більшість у керівних органах УККА не може вимагати „демократичного підпорядкування" від „меншости", бо це власне загирювало сутній характер УККА. І в цьому суть, а не в чому іншому. Коли теперішній провід УККА визнає цей принцип — ніщо не стоїть на дорозі до полагоди конфлікту, як це поручають наші Владики і як цього бажає собі вся здорова українська громада — в ім'я імперативу єдности, що його накидає ситуація в Україні і на поселеннях.

УРЯД ЗСА ВИРІШИВ ДОЗВОЛИТИ РОДИНАМ американських дипломатів та інших працівників посольства повернутися до Ель Сальвадору при кінці цього місяця. Державний депратамент також повідомив, що він припинить виплачувати 25 відсотків надвишки до платні працюючим у Ель Сальвадорі за так звану „небезпечну роботу".

Степан Женецький

БРЕЖНЄВ ЗАЛИШИВ ВАЖКУ СПАДЩИНУ АНДРОПОВУ

Після смерти найвищого ватажка Совєтського Союзу Леоніда Брежнєва, та назначення на його місце колишнього керівника колишньої КҐБ Юрія Андропова, політичні знавці Заходу обговорюють ці важливі події у світовій політиці на всі лади: деякі подають у своїх коментарах дешевенькі ворожбитства-віщування, над якими навіть немає чого застановлятися; інші знову подають цікаві, і на нашу думку, цілком вірні факти про те, в якому важкому стані залишив Брежнєв комуністичну тюрму народів своєму наслідникові Ю. Андропову.

На Далекому Сході причаїлася і жде відповідної нагоди, щоб скочити до горла Москві, найбільша у світі щодо числа, бо більйонового населення держава — також комуністичний Китай, розсерджений на росіян ще й тим, що Кремль, за володіння Брежнєва, давав допомогу В'єтнамові, який провадить ворожу політику супроти Пекіну. Як відомо, Москва допомагає мілітарно В'єтнамові у його мілітарній дії в Камбоджі, що є проти інтересів Китаю.

Ще дальше, на Далекий Схід від Китаю находиться Японія, яка хотіла б бути приязною і співпрацювати зі Совєтським Союзом. Вона була готова розбудувати економічно Сибір — якщоб Кремль віддав їй Курильські острови, які Сталін загарбав від Японії після її програної у Другій світовій війні. Але тупий Брежнєв ніяк не міг рішитися на це, щоб ті острови повернути Японії і через те вона щораз більше йде на співпрацю зі смертельним ворогом Москви — Китаєм.

До цього слід додати, що Китай і Японія сильно насторожені проти Совєтського Союзу тим, що Кремль окупував Афганістан. Для цих обох країн це означає, що Москва далі просунулася на територію Азії. Зокрема це дуже турбує Японію, яка особливо залежна від нафти з теренів Перевської затоки. Кожна країна, залежна від цієї нафти, почуває себе загроженою з того часу, як Совєтський Союз захопив Афганістан, що находиться в сусідстві тих теренів. А Південна Арабія — це найбільший постачальник нафти для Японії.

Окупація Афганістану також занепокоїла Індію. До того часу Індія була головним торговельним клієнтом Совєтського Союзу і закуповувала в неї зброю та індустріяльну технологію. Та з того часу, як СССР окупував Афганістан, Індія стала поволі, але постійно, від неї віддалюватися.

Щождо самого Афганістану, то, завзята боротьба відважних афганців проти Москви продовжується уже третій рік. Звітодавці Заходу інформують із Афганістану, що сьогодні Совєтський Союз є так само далеко від перемоги над афганськими повстанцями, як був зараз після наїзду на цю гористу країну три роки тому. На поборюваня афганців Москва кинула біля 10 дивізій своїх військ.

На окупацію Афганістану Совєтський Союз дуже багато втратив. Крім ще більшого настороження Китаю, залякання Японії і занепокоєння Індії, він ще настроїв проти себе мохаммеданський світ, не тільки в мохаммеданських країнах, але і в себе вдома, а також спричинив дозброювання Америки, включно з організацією військових частин Наглого застосування на Близькому Сході, які починають бути поважним фактором на цьому терені.

Інвазія Афганістану також допомогла у скріпленні Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). Як відомо цей Союз від довшого часу переживав труднощі. На ділі, досі мало союзів існували так довго, як існує НАТО. Західньоевропейські союзники були дуже незадоволені відносно проводу Америки. Якщоб Москва не була займила Афганістану і не була також агресивною супроти Польщі, то ще питання, чи НАТО досі існував би? Без сумніву, ці два агресивні потягнення Брежнєва, тобто в Афганістані і Польщі, спричинилися до того, що НАТО не тільки ще нині існує, але зростає в силу, бо озброюється модерною зброєю.

Сьогодні озброєння НАТО більше змодернізоване аніж рік тому. Пентаґон (американські військовики) так довго вмовляли світ, якою доброю є совєтська зброя, що багато людей, включно з кремлівськими головачами, повірили цьому. Але в останніх боях у Ливані виявилося, що конвенційна зброя СССР програвала в кожній битві, і то програвала безславно. Совєтські ракети САМ не збили ні одного американського літака, що Америка доставила Ізраїлеві. Виявилося, що совєтські ракети типу САМ не змогли навіть самі себе оборонити: всі ті ракети, що Москва дала Сирії, були знищені в Ливані.

Не краще представляються для Москви справи на Заході. Тут не тільки, що НАТО перетривало кризу, але Америка стала більш недовірливо глядіти на політику і цілі Москви, як під час оригінальної холодної війни за часів президента Трумана, чи під час кубинської ракетної кризи за ери Джана Кеннеді.

Сьогодні справи представляються для Москви так, що коли наслідник Брежнєва розглянеться по світі, то поза Східньоевропейським Бльоком він побачить тільки двох правдивих приятелів — Кубу і В'єтнам. А й цих двох приятелів Совєтський Союз мусить купувати дорогою ціною, такою дорогою, що вона є великим тягарем для бюджету СССР. Москва не тільки не зможе довго оплачувати ці два режими, економіка яких є цілковито знищена, але й ще наставляє проти себе дві найголовніщі країни світу — Америку і Китай.

Роки володіння Брежнєва цілковито ізолювали Совєтський Союз: його прогнано з Єгипту і витиснено з більшої частини Африки, Китай став до неї ворожим, Японія — залякана, Індія споглядає на нього з підозрінням, а Західня Европа — затурбована. Більшість країн-сателітів Східньої Европи ворушить неспокій, настанова ЗСА — ворожа, конвенціональна зброя Совєтського Союзу якісно слаба, а економіка в застої.

Що ж можуть зробити головачі Кремля, якщо вони рішать започаткувати новий політичний курс? Вони можуть відновити нормальні відносини з Китаєм, відтягнути свої війська з Афганістану, зменшити допомогу В'єтнамові і відтягнути з китайського кордону частину своїх 47-ми дивізій, що там стаціонують. Вони також можуть поправити відносини з Америкою, поміж іншим полагодженням справ, зменшивши допомогу Кубі, та заперєставши заохочувати до революцій у Центральній Америці. Вони можуть теж поправити свої відносини з Европою, зменшивши свій натиск на Польщу.

Чи виконають нові головачі комуністичної імперії СССР будь-які з цих можливих змін? Правдоподібно ні, а це з простої причини, що, вони, мабуть, не знають сьогодні, що вони робитимуть завтра, — зовсім слушно відповідають деякі знавці політичних справ Заходу. Онак вони повинні добре оцінити ситуацію, в якій сьогодні находиться Москва. Совєтський Союз сильно розбудував свою мілітарну потугу — нуклеарну і конвенціональну — від часу кубинської ракетної кризи. Але побудована, частинно, на конвенціональній зброї, вона виявилася менше потужною, як вони того спо-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про маестрів, маґістрів та різних докторів

У нас, українців, титуломанія була завжди однією з національних „хворіб". Хто із читачів є тепер у віці знижених квитків на проїзд підземкою і на програму Медікер, напевно пригадує собі характеристичну поміж двома світовими війнами фразу, в якій було не так щось веселе, як сумне: „не називайте мене 'Паном Маґістром', бо я вже маю працю".

Здається у нас, зокрема в Західній Україні, не можна було звертатися до ніякого чоловіка, не пришивши йому заслуженого чи незаслуженого титулу. Отже були „пани маґістри", „пани радники", „пани директори", „пани доктори", „пани меценаси" і „пани професори".

У тому „назовництві" було багато ще із австро-угорського звичаю, згідно з яким слід було доконче поставити кожну живу людину в певну „соціяльну шухлядку", щоб відразу знати, „з ким мається приємність" говорити чи як тепер кажуть — „спілкуватися".

Але, коли ми переїхали сюди у демократичну країну, де президент держави є звичайним собі Джіммі, Джаном чи Роном можна було сподіватися, що врешті-решт ми облишимо титуломанію, як закинули багато із старих звичаїв, тим більше, що цю звичку ми могли б таки забути з легким серцем, без шкоди для нашої традиції.

Як воно не дивно, але цей звичай таки далі процвітає у нашій спільноті, хоча більшість із нас вже понад тридцять років живе у країні, де кожну людину можна називати по імені, а в гіршому випадку - по прізвищу. Ніхто з того приводу не образиться. Не дай, однак, Боже забути титул нашому українському громадянинові! Образа готова.

Послухайте, як величають себе наші громадяни на засіданнях в українських установах чи в писаному слові: кожний один це або маґістер, професор, чи якийсь невідомого звання - доктор. А вже коли немає чого іншого, то мусить бути принайменше „маестро", бо... це звучить екзотично і вказує на зацікавлення чи пов'язання з якимось „високим мистецтвом".

Проте можна спостерігати цікаве явище у нашій титуломанії — вона ніяк не торкається жінок, дарма що сьогодні серед жінок багато із справжніми університетськими ступенями, дарма що маємо цілий ряд професіоналісток, які нічим не уступають нашим чоловікам. Однак вони все будуть „пані Люби", „пані Марійки" чи яке там інше ім'я рек, дане їм при хрищенні, а часом просто таки „бабки".

- „Напишість про шовінізм наших чоловіків - просила мене колись одна із відомих громадських діячок, - на кожному засіданні чую тільки, як звертаються до себе панове, уживаючи усіх можливих титулів, а до мене кожний лише „пані Оксано" та й усе, хоч я по професії інженер". Я обіцяла і написала, в „Нашому Житті", де фейлетон либонь перечитали лише самі жінки, бо нічого від того часу не змінилося...

І так ми - „бабки", далі кружляємо у нашому вузькому українському світі маестрів та інших докторів і хоч без титулів, але виконуємо нашу, часом дуже відповідальну, професійну чи громадську працю.

О-КА

З НОВИХ ВИДАНЬ

Найновіша праця Михайла Бажанського

Видавництво „Снятин", що постало за ініціятивою письменника й журналіста Михайла Бажанського в Дітройті 1968 року, появляється досить жваво. Видало досі 14 чисел журналу „Снятин" та шість випусків публікацій на теми Снятинщини. Саме цим шостим випуском є більша праця М. Бажанського „Краса Снятинщини", що вийшла друком в 1982 році. Вона великого формату, на 272 сторінках друку, на першорядному папері та з картоновою обкладинкою темносинього кольору. Важливе те, що друкарський шрифт тексту великий і чіткий, що влегшує читачам старшої ґенерації сприймати її зміст. Мова й правопис дуже добрі, з майже непомітними недоліками. І коли досі вийшла друком низка реґіональних альманахів та збірників майже за одною, усталеною схемою, М. Бажанський підійшов до своєї праці „Краса Снятинщини" наскрізь ориґінально — методою гаслової енциклопедії, не практикованої досі в працях цієї ділянки.

„Назву „Краса Снятинщини" треба розуміти як назву в метафізичному понятті, понятті позадушевному, понятті уявному", — відмічує автор. Це не тільки чудова панорама Снятинщини, не тільки чарівні краєвиди наших сіл із розкішними садами, городами й повінню квітів. Це теж духова краса нашого селянина й міщанина з пильним зберіганням предківської культури: традицій, обрядів, вірувань, демонології, пісні, словесности й мальовничих одягів, тобто — збірного ґенія народу. Краса Снятинщини, це глибокий і незламний патріотизм споконвічних її мешканців у завзятому відстоюванні

(Продовження на стор. 4)

Оксана Луцька

БЕРРІ ФАРБЕР В ОБОРОНІ В. ПОЛОВЧАКА

Із серії відомого американського радіового і телевізійного коментатора Беррі Фарбера у четвер, 11-го листопада ц. р., на радіостанції WMCA в Ню Йорку, відбувся цікавий панель, темою якого була справа українського юнака Володимира Половчака, якого, як відомо, уряд Совєтського Союзу хоче забрати в Україну.

Крім керівника програми Беррі Фарбера і його співробітників Шултї і Шворца, в панелі взяли участь Ґері лє Марше, представник Американської юнії цивільних свобід, та сестра Володимира, Наталка Половчак.

З питомою йому красномовністю Б. Фарбер завзято обороняв право 15-літнього українського хлопця на відмову насильного повороту до Совєтського Союзу. В дискусії із згаданим представником Американської юнії цивільних свобід Б. Фарбер висловив своє глибоке здивування із цієї причини, що згадана американська організація, яка базує своє існування на обороні людських і горожанських прав, обороняє і домагається депортації В. Половчака в імені „злуки родини".

Виступ 21-річної Наталки Половчак, яка промовляла дуже доброю англійською мовою, був надзвичайно вдалий і переконливий. Вона докладно змалювала долю свого брата — і що очікувало б його, якщоб його депортували з Америки: його піддали б безнастанним шиканам у школі і на вулиці — з ярликом „ворога народу", йому загрожувала б можливість праці в „трудових колоніях", чи запроторення до в'язниці або й заслання на Сибір.

З правдивим признанням треба підкреслити прихильну поставу Б. Фарбера в обороні цього українського хлопця. Він також виявив добре знання української історії і сучасного положення українського народу в СССР і намагання Москви перетворити українців у якесь плем'я і заперечити їм право на існування, як самостійної держави.

Слід згадати, що в минулому Б. Фарбер неоднократно згадував Україну й український народ, як також не раз він брав участь в українських маніфестаціях. Він навіть знає, що українці не повинні писати родівник перед словом Україна в англійській мові, бо це означало б, що Україна є „частиною" чогось, цебто Росії. Б. Фарбер має також деяке знання української мови.

Українській громаді варто б відгукнутися з подякою Б. Фарберові. Приятелів нам завжди треба шукати і їх доцінювати. Його адреса: Mr. Barry Farber, c/o WMCA, 888 7th Ave., New York, N. Y. 10019.

Володимир Жила

КОНКРЕТНЕ І МРІЙЛИВЕ В КАРТИНАХ МИНУЛОГО

Василь Ящун, „Дійсне і мрійне", видання автора, Пітсбурґ-Джерзі Ситі, 1981

Збірка „Дійсне і мрійне" відкривається віршем „Чом люблю тебе, Вкраїно", в якому поет майстерно розгортає емоційно забарвлені медитаційні вирази любови з усе зростаючим змисловим навантаженням, позначеним інтимністю викладу, безпосередністю мислення та щирістю почуття. Головне для автора при цьому — не біографічна канва, не перегуки подій, а вияв думки, що є наскрізною темою вірша. Найбільш довершеними є перша й остання строфи:

Чом люблю тебе, Вкраїно?
Чом у грудях грань горить
Почувань святих невпинно,
Хоч за це життя терпить?

Тим люблю тебе, Вкраїно,
Тим то в грудях грань горить
Почувань святих невпинно.
Можна ж тебе не любить?!

Тут увага поета спрямована на розв'язання найнасущніших потреб людини, бож любов своєї батьківщини — це найблагородніше, найсвятіше почуття.

Вірші „Києву" і „Львову" пройняті оптимістичним настроєм. Оптимізм випливає не тільки з усвідомлення могутности в минулому, але також з філософського заглиблення роздумливого поета.

Та давняя слава із надрів струмить,
Ідея свободи міцнішає в ній;
Підійме народ Первозванного хрест,
І ти засієш в хвалі світовій.

(„*Києву*")

або

Чекаєш ти ліку,
Ждеш вільного дзвону.
Час прийде — ти блиснеш
У світ многотонно.

(„*Львову*")

Вірш „Моє село" тематично близький до попередньої поезії; в ньому показані ширші можливості сприйняття дійсности, яку поет глибоко розуміє та наснажує новим змістом романтики національного визволення:

В могилі дух завзятий їх
Дрімає легко, щоб почуть
Синів дорослих спільний клик
і їх вести на кращу путь.

Кожна строфа — це картина краси земної зі своїм внутрішнім змістом, що надає віршеві піднесеного звучання, навіяного переживаннями поета. „Моє село" своїм загальним настроєм і виглядом, це звеличення об'єкту відтворення.

Цікаво змальовані й „Ниви", тут відображено плоди землі як прояв Божественної сили:

Стяжками під золотом гнеться пшениця,
Ячмінь сизобілий свій вус розчесав,
У кучерях гречка сидить білолиця,
Овес шийки ніжні дзвіночками вбрав.
Червоністю маки широкоголосі
Горять у прозітках повітряних плес,
Кружала волошок шовкововолосих
Синіють блакиттю високих небес.

Оригінальні, свіжі епітети „сизобілий", „білолиця", „широкоголосі", „шовковолосі" тощо виділяють окремі риси зображуваного та часто ідеалізують його. Добре підібрані також метафори „Ячмінь сизобілий свій вус розчесав", „У кучерях гречка сидить білолиця" тощо розкривають не тільки сутність предметів, але відтінюють їх риси й підсилюють образність. Ці метафори — кращі уособлення предметів, що набирають властивостей живих істот.

Поет любить також тематику національних свят „Перше листопада", „Крутянський заповіт". У цих віршах відчутні його національні переконання та виразна непримиренність до гнобителів. Він пишається зв'язком із народом та говорить піднесено про найзаповітнішу мрію, про волю.

У злу годину дорога
Нам воля народилась...
За хмари сонце знов зайшло,
Вкраїна тьмою вкрилась.

У злу годину дорога
Нам воля народилась...
За хмари сонце знов зайшло,
Вкраїна тьмою вкрилась.

(„*Перше листопада*")

Нема у поета національно-романтичної туги, чи вболівання за втраченою державністю і тим він різко різниться від інших. Його увагу привертає чин, що має стати заповітом та гордістю вітчизни. У цих віршах він чітко поєднує широчінь проблеми та її значення та пише про них в стилі сміливого дерзання:

Нових не треба слів, ні дум,
У нашій крові сила є,
Ви єдність майте, змаг та ум,
Ваш чин корону вам зів'є!

(„*Крутянський заповіт*")

Віри сповнений вірш „Весну дай, о Боже". Увага поета зосереджена на розкриття чару весни, яку він розглядає своєрідно, вихопивши декілька цікавих образів з побуту 1944 року. Однак при всьому цьому він щиро й з піднесенням звертається до Бога:

(Закінчення на стор. 3)

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ РІШИВ знести усі обмеження щодо довжини реклям у телевізії і тепер можна буде реклямувати все, на що згодяться власники телевізійних станцій і незалежно від того, як довгі такі реклями будуть.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ВОЇНАМ УПА У КЛІВЛЕНДІ, вибраний 3. 3. 1981: Г. Карась, Т. Гайдук, І. Оліяр — голова, Т. Колосівський, П. Голик, Я. Цьобан і М. Моцьо.

ПОДЯКА

Стараниям Громадського Комітету збудовано на окремій Секції цвинтаря св. Петра і Павла в Пармі, Огайо пам'ятник воїнам УПА і врочисто його посвячено 10-го жовтня.

У здійсненні ініціятиви к. вояка Івана Оліяра Комітетові допомогло багато громадян з-поза складу цього Комітету — і всім їм цим способом бажаємо публічно висловити найщирішу подяку.

В першу чергу дякуємо Впр. о. шамб. Левові Тимкову за виділення частини цвинтаря на окремий цвинтарик для кол. вояків УПА, за дарування площі під цей пам'ятник і за двократне відступлення Розвагового городу на імпрези Комітету.

Скульпторові Михайлові Черешньовському дякуємо за проєкт пам'ятника, мистцеві Володимирові Беднарському за написи на ґраніті, а інж.-арх. Зоріянові Городиському за професійні послуги перед муруванням фундаменту і за рисунок на цеголки.

Проф. Ірині Макарик дякуємо за переклади текстів, д-рові Богданові Стебельському за фахову опінію та голові кол. вояків УПА в Канаді Миколі Куликові за уважливий догляд і багато труду у лагодженні в нашому імені справ у Торонто, головно у Смит Монюмент Компані, яка взірцево вив'язалася із замовлення.

Щире Спасибі передаємо місцевому духовенству, а саме: о. шамб. М. Федоровичеві, о. шамб. Л. Тимкову, митроф. прот. С. Ганкевичеві, прот. І. Данилевичеві, о. д-рові І. Тилявському, Салез., о. М. Ревтюкові, о. С. Зарічному і о. А. Кубацькому за довершення Чину посвячення пам'ятника і відправу Панахиди — та Церковному Хорові парафії св. Андрія в Пармі з дир. Михайлом Кнапом за співання в часі відправ і опісля в програмі.

За різні послуги в часі будови і за особливу допомогу в дні відкриття пам'ятника дякуємо щиро: інж. С. Ґоляшові, д-рові Б. Крукові, ппопк. Дж. Перрі, серж. К. Добрянському та їхньому Відділові вояків Резерви, Відділові ч. 572 Ветеранів Американської Армії ім. Йосифа Якубика, інж. Б. Чопкові, М. Струкові, М. Добрянському, проф. д-рові Ю. Кульчицькому, д-рові Б. Чепакові, д-рові В. Баспядинському, І. Юркову, Р. Вільшанецькому, Марусі Струс, Зірці Шокалюк, С. Кріспатому, Г. Штайнгаґенові і А. Мишталеві.

Дякуємо місцевим Товариствам за привіти, а Шановним Гостям з Чикаґо, Торонто, Дітройту, Баффало, Ню Йорку і Філядельфії за участь, вінки і за усні вітання: д-рові М. Климишинові від Світового Визвольного Фронту і від ОУН, М. Ковальчинові — голові Т-ва к. Вояків УПА в ЗСА, М. Куликові з Торонто, Ю. Котлярові від Об'єднання к. Вояків УПА, В. Мазурові від Організацій ВФронту в ЗСА, Л. Кусяці від ОВФ в Огайо, д-рові Б. Футеєві від УЗО — Відділу УКК, Лілі Оверковій та Об'єднанню Жінок ОЧСУ — а також громадянам з Великого Клівленду за участь у посвяченні.

Вкінці наше СПАСИБІ Головній Управі Т-ва к. Вояків УПА в Канаді — першому й найбільшому жертводавцеві (тисяча дол.) і збірщикові, усім збірщикам (зокрема інж. С. Ґоляшові в Чикаґо) і усім жертводавцям у Великому Клівленді та в інших поселеннях, які досі склали 22,000 дол. Список буде проголошений місцевими засобами.

Щирою співпрацею багатьох жертвенних громадян змогли ми у 40-річчя постання УПА відкрити цвинтар її колишніх воїнів і збудувати на їхню прославу відповідний пам'ятник. Слава усім, що в якийнебудь спосіб допомогли добрій справі!

В дні Покрови, 14-го жовтня 1982

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
ПОБУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ВОЇНАМ УПА
У КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ, вибраний 20. 3. 1982. Сидять: І. Палка, І. Оліяр, д-р Б. Футей, мґр С. Воляник — голова, С. Бура, С. Зорій, Т. Гайдук.
(Обі фот. Г. Дмитрика)

Ще є кілька комплектів твору „Свідок" Василя Барки

Ню Йорк, Н.Й. — Кураторія, під головуванням проф. Ю.Шевельова, і Діловий комітет для видання творів Василя Барки (голова М.Лебедь) повідомляють, що на видану чотиритомну поему В. Барки „Свідок" зібрано: передплати і пожертви разом із збіркою в Ґлен Спей — 32,094.6 дол.; передплата „Прологу" — 65 комплектів — 5,000 дол.; відсотки в банку — 4,105.18 дол.; разом 41,199.84 дол.

Видатки були такі: друк і переплетня — 29,687 дол.; друк і поштова оплата збіркових листів — 996.48 дол.; висилка книжок (поштова оплата) — 1,048.27 дол.; різне 257.44 дол.; разом 31,989.19 дол.

Готівка в банку на 1-ше липня 1982 року становила — 9,210.65 дол. Ця сума призначена на дальші видання праць Василя Барки.

У в-ві „Сучасність" є ще невелика кількість комплектів „Свідка", які можна набути за суму 100 американських долярів у адміністратора „Сучасности" Ніни Ільницької, 254 Вест 31 вул., Ню Йорк, Н.Й. 10001.

134-ий Відділ...

(Продовження зі стор. 1)

росольський писав: „Я не уявляю собі Богдана Кравцева без Пласту, як і не можу собі уявити Пласту без Богдана Кравцева".

Аня Дидик прочитала вибрані поезії Б. Кравцева, в більшості присвячені членам його родини, які були присутні, а саме: його вдові Неонілі, дочці Дзвениславі з мужем д-ром Любомиром Явним, їх синові Романові та дочкам Олі, Тані та Ладі.

Олег Сохан, член оркестри „Червона Калина", виконав на фортепіяні чотири прелюдії Левка Ревуцького. Програмою вела Марта Кордуба, керівник Братської діяльности УНСоюзу.

В другій половині програми, висвітлено фільм „За стерном долі", який зображує початки української іміграції в Америці та вклад українців в життя цієї країни. Фільм, продукції Славка Новицького, був виконаний на замовлення УНСоюзу.

На закінчення інж. В. Дячук в імені членів 134-го Відділу, подякував учасникам програми цього вечора і звернувся із закликом допомогти фундації ім. Б. Кравцева своїми пожертвами видати третій том його творів.

Осіб охочих допомогти в цім ділі проситься звернутись на таку адресу: B. Krawciw Publishing Fund. c/o Ulana M. Diachuk, Ukrainian National Association Inc., 30 Montgomery St., 3rd Floor, Jersey City, N.J. 07302

Брежнєв...

(Продовження зі стор. 2-ої)

дівалися. А при тому мілітарна потуга Совєтського Союзу опирається на слабих економічних основах.

Якщо нові московські головачі будуть розумні — пишуть деякі політичні знатоки Заходу, — то вони повинні застановитися над політичними змінами своєї закордонної політики, які зможуть спинити спад престижу і впливу СССР у світі. А, натомість, якщо будуть гороїжитися і побренькувати зброєю, то кінець російської червоної тюрми народів — недалекий.

Конкретне...

(Продовження зі стор. 2)

О Боже! Вже тяги нема зимової,
А в серці так тяжко... В нім майже не чути
Симфонії звуків краси весняної.
Весну дай, о Боже! Красу дай відчути!

У багатьох віршах відчуваємо людяну, добру вдачу автора. Він вміє теплом свого серця зігріти найбільш страшні й трудні обставини життя, але він вміє і картати зло й сильно стати на допомогу скривдженим:

За катом летить передсмертне:
„Загинь ти, покіль зійдуть роси!"
(„Загинь")

Тон його вірша стає часом молитовним („Цариця Небесна"), що зумовлюється потребою душі поета піднестись високо, не відхиляючись від життя:

Дай силу донести хрест Правди
До Господа міри кінця;
Царице небесна, Маріє,
Дай Правди діждатись вінця.

Наскрізь значимим є вірш „Серце", який викликає не тільки емоції, але спричиняє і хвилювання. Читач перестає бути байдужим до визначення поетом ролі цього маленького органу, що в силі викресати іскру, перетворити її в спалах прояву почуття любови та глибоких душевних переживань:

Серце-лиш одно;
Хто знавець його.
Два бачить світи:
Світла й темноти.

Збірка „Дійсне і мрійне" — це молодечі поетичні надбання Василя Ящуна (сьогодні професора й науковця) — шукача якоїсь укоханої вищої правди, яку він розглядає в площині дійсного й мрійливого. Він не прихильник абстрактного експресіонізму й штучних новотворів, він твердо стоїть за поворот до справжнього реалізму іноді з мотивами неоромантики. Його мистецькі образи доспілі, відстояні, відзначаються всебічністю життя. У нього немає ні порожнечі мислі, ані порожнечі діла, навпаки, в його віршах домінує свіжість і самородність. Він знає життя й самородну душу й пише про них тепло та з чуттям. У нього немає якоїсь спеціяльної вишуканости по лінії сучасного модернізму, проте, в його віршах знаходимо чимало добрих стилістичних засобів як персоніфікації, алегорії, метафори, порівняння, алітерації тощо. Його вірші традиційні, написані в формі римованих строф без будь-якого лишнього забарвлення. Мова Ящуна нормативна, багата. Діялектизми зустрічаються рідко. Вони „служать як кольорит, а не брак засвоєння норми".

Добрим додатком до видання є „Мій життєпис", передмова Луки Луцева й літературознавча стаття Яра Славутича. Стаття Славутича має синтетичний характер, у ній виражені провідні риси збірки у поєднанні з її літературними прикметами та з психологічним підтекстом. Роздуми Славутича відверті, чіткі, точні, спрямовані на розкриття духового світу поета.

У збірці є ряд друкарських помилок, але вони, безперечно, не можуть знизити її високої оцінки.

У цілому „Дійсне і мрійне" багате на цікаві вірші, читається легко, з інтересом і, безперечно, буде корисним кожному, хто любить поезію як вираз справжнього мистецтва.

В глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 24-го листопада 1982 р. упокоїлась в Бозі,
наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА
бл. п.
СТЕФАНІЯ ФЕЛЬКЕР
уроджена 27-го січня 1901 р. в Долині, Україна.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 26-го листопада 1982 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Mc Nurney Burnadz, 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 27-го листопада 1982 р., о год. 10:30 ранку з української католицької церкви св. Миколая в Пассейку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дочка — БОГДАННА ТУРЧИН з мужем ПАВЛОМ
внучка — ХРИСТЯ
сестра — ЮЛІЯ ХОВАЙЛО з мужем ОСИПОМ
брат — ВОЛОДИМИР МЕДВІДЬ з дружиною ІВАННОЮ
та ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідною і Приятелями, що у вівторок, 23-го листопада 1982 року відійшов, несподівано, у Вічність
наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І ВУЙКО
св. п. Всечесніший Отець
ЛЕВ ЯКІВ ДОРОШ

б. парох Якимова, Янова і Гринова в Зах. Україні, парох таборів в Ашафенбурґу і Мітенвальді в Зах. Німеччині, парох Брадфорду в Англії, парох у Ст. Пол і сотрудник у Міннеаполісі, Мінн., Америка.

Покійний о. Лев брав участь у Визвольних Змаганнях в роках 1917-1920, як учасник УГА, Другого Зимового Походу, чотирокутника смерти та таборів полонених в Тухолі. Після звільнення з полону та прийняття священичих свячень посвятив ціле своє життя Українській Католицькій Церкві та Українському Народові, як невсипущий організатор та працівник в церковному, громадському та політичному житті.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 26-го листопада 1982 р. в 5-ій год. по пол. в похоронному заведенні Mc Cully Funeral Home, 4200 Pennington Avenue, Baltimore, Md., **о год. 7-ій в українській католицькій церкві св. Петра і Павла в Куртіс Бей і в суботу, 27-го листопада 1982 р., о год. 9:30 ранку в цій же церкві, а відтак на українському цвинтарі св. Арх. Михаїла.**

В глибокому смутку:
донька — ГАЛИНА МУДРА з чоловіком ПЕТРОМ і дітьми
син — РОМАН з дружиною ДАРКОЮ і дітьми
сестра — ВОЛОДИМИРА КРАВЧУК в Америці
сестра — МАРІЙКА ШКОЛЬНИК і брат РОМАН в Україні
та ближча і дальша Родина в Америці та в Україні

Просимо про молитви за спокій душі Покійного.

ГОЛОВНА УПРАВА ОбВУА
ділиться зі своїми Членами сумною вісткою, що 16-го листопада 1982 року упокоївся в Бозі
сл. п. підполковник
ЮРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся 21-го листопада 1982 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний був довголітнім заступником голови Головної Управи ОбВУА, головою Головної Управи кол. Вояків УПА.

Щирі співчуття ВШ. Дружині і Родині, кол. Воякам УПА складає —
Головна Управа ОбВУА
зі своїм Членством

Замість квітів на могилу нашого Приятеля
св. п. д-ра Івана Крупського
складаємо 25.00 дол.
на БУДОВУ ЦЕРКВИ в Люрді.
•
Рідні висловлюємо найщиріші співчуття.
Евген і Стефанія ГУТОВИЧІ

Замість квітів на свіжу могилу мого Дорогого Друга
сл. п. Юрка Лопатинського
складаю 25.00 долярів
на БУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА ВПАВШИМ НЕВІДОМИМ ВОЯКАМ УПА в Бавнд Бруку, Н. Дж.
•
Рідні щирі вислови співчуття.
Евген ГУТОВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу нашого Приятеля
сл. п. Омеляна Качмарського
складаємо 25.00 долярів
на ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА.
•
Рідні висловлюємо найсердечніші співчуття.
Евген і Стефанія ГУТОВИЧІ

ПОДЯКА
Дня 7-го липня 1982 року відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ
бл. п.
д-р ІВАН КРУПСЬКИЙ

Цією дорогою висловлюємо нашу щиру подяку Усім Тим, що у тяжких годинах виявили нам свою сердечність, яка так дуже потрібна в часі великого горя.

Окрема подяка Отцям Василіянам за похоронні відправи та хорові „Думка" за відспівання Панахиди.

Дякуємо усім Рідним, Приятелям і Знайомим за їхню участь в похоронних відправах та за відпровадження Покійного на Вічний Спочинок.

Дякуємо Усім за вислови співчуття, молитви, за Служби Божі та пожертви на добродійні цілі.

Вдячні —
ДРУЖИНА І ДОНЬКА

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що 25-го жовтня 1982 року на 60-му році життя, по короткій і тяжкій недузі відійшла у Вічність
бл. п.
СОНЯ „ЗОСЬКА" САМУЛЯК ЛАГОЛА
наша Дорога ДРУЖИНА, МАМА та БАБУНЯ, народжена в Городенці, Західня Україна.

ПАРАСТАС був відслужений в середу, 27-го жовтня 1982 р. вечором в Суйковскі Фюнерал Гом в Толідо, Огайо, а 28-го жовтня 1982 у Помісній Українській Католицькій Церкві Святої Покрови відбулися ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ та останнє прощання парохіян із Покійною, яку Родина, Приятелі та Знайомі із о. д-р Тилявським в проводі відпровадили на Вічний Спочинок на парохіяльний цвинтар при 6810 Бродвю Ровд, Клівленд-Парма, Огайо.

Горем прибиті:
муж — ПЕТРО ЛАГОЛА
дочка — ІРИНА та зять ДЖІМ ВОЛЕС
внучки — ЛЕСЯ, МАРІЙКА і СОНЯ
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Польщі і Україні
•
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ, 3-го ГРУДНЯ 1982 р., о год. 9-ій ранку буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в Помісній Українській Католицькій Церкві СВ. ПОКРОВИ при 6810 Бродвю Ровд, Парма, Огайо.

Родину, Приятелів та Знайомих просимо про молитви за спокій душі Покійної.

Найновіша...

(Продовження зі стор. 2)

своєї самобутности перед наступами різних окупантів і в здобуванні української державности зі зброєю в руках. Що свою самобутність мешканець Снятинщини й досі відстоює.

Свою капітальну працю „Краса Снятинщини" Михайло Бажанський оснував на базі топографічних і гідронімічних назв. Методою гаслової енциклопедії він зумів якнайвірніше змалювати рідний Снятин і кожне село повіту. Він солідно опрацював за абеткою кожне гасло, тому читач, зокрема земляк Снятинщини, зможе собі відтворити якнайвірніше образ даної місцевости. В книзі зображено не тільки Снятин і Заболотів, кожне село й присілок, ріки, ліси, луги, але й найменші потічки, млинівки, саджавки й стави, горбки, комплекси піль, багнища, дороги, гостинці, суголовки, вигони, толоки, зарінки і т. д. з їхніми місцевими назвами, які не мусять покриватися з правилами літературної мови й правопису. Передусім автор прекрасно змалював духову й матеріяльну культуру селян Снятинщини і хоча праця енциклопедичного характеру, звичайно, буває суха й нудна для пересічного читача, слід дивуватися, що праця Михайла Бажанського „Краса Снятинщини", хоча теж написана в такому ж характері, читається зі справжнім захопленням, наче добру повість.

Працюючи над цією книжкою, автор мусів перебороти багато перешкод, користуючись переважно чужими, зокрема польськими джерелами, як „Словник географічний", „Вістник пошт і телеграфів", „Статистичний відділ" у Варшаві, праці Кс. Мрочка й Г. Сайдлєра і т. д., що переважно тенденційні, суперечні собі й грубо пофальшовані в некористь українського населення Снятинщини. Теж не „ідеальні" та скупі й українські джерела: шематизм Львівської архиепархії, Станиславівської епархії, недокладні відомості з нашої преси, а вже скрайньо брехливі статті совєтської преси. Отже з цієї „саламахи" автор зумів дійти до кореня правди, — написати наукового рівня працю про Снятинщину, ще й таку, що може захопити читача. Проте на вислід цієї праці заважили передусім майже 50-ти річні досліди автора над рідною Снятинщиною та його безприкладна посвята, що в сумі дало блискучі, навіть подивугідні успіхи. Коли брати до уваги, що над книгою енциклопедичного характеру працюють, звичайно, десятки спеціялістів, М. Бажанський впорався з цією працею сам, без нічиєї допомоги. А коли додати, що був не тільки автором, редактором, коректором, але й адміністратором, навіть експедитором та старався про фінанси на видання, за цю майже Гераклеву роботу, можна Михайла Бажанського тільки щиро подивляти.

Працюючи над книгою й використовуючи часто контроверсійні матеріяли, ще й сповняючи всі згадані функції, не дивота, що в його книгу „Краса Снятинщини" закралися деякі недоліки й помилки в датах і фактах, як теж друкарські „чортики", від яких не вільне й найповажніше видання, проте вони помітні тільки для земляків, які добре знають Снятинщину (таких в нашій діяспорі обмаль), а вже ніяк не помітні для читачів інших місцевостей України.

Книга Михайла Бажанського „Краса Снятинщини", це дуже поважний внесок у скарбницю української науки й культури, зокрема буде неоціненим матеріялом для майбутніх істориків нашої вужчої батьківщини — Снятинщини, як частини славного Покуття. Теж заступить повністю регіональний збірник про Снятинщину, що його досі, на жаль, не вдалося зреалізувати в друку.

Іван Кейван

Під могутнім Покровом Богоматері

Покров Пресвятої Богородиці... Яка глибина змісту криється в ідеї цього традиційного українського празника. Перед очима наших душ виринають постаті наших державних і церковних провідників, які під могутній покров Пресв. Богородиці віддавали наш нарід і його Святу Церкву. Пригадуються славні запорожці, які після зруйнування Січі забрали ікону Пречистої на турецькі землі, пригадуються і наші найновіші лицарі, вояки УПА, які під покровом Богоматері боролися з безбожними большевицькими наїзниками. Переносимось мимоволі думками в минулі роки нашого дитинства і молодости, в села і міста рідного краю, і разом з побожними прочанами, осяяні лагідними проміннями осіннього сонця, ідемо до чудотворних місць Пресв. Богородиці: Гошева, Почаєва, Зарваниці. Довкола нас наїжені стернею сірі поля, окутані мрякою ліси і гаї, а над нами сумне квиління відлітаючих журавлів. З грудей прочан виривається пісня-благання і крізь меланхолію осени лине до небесних верший, в країну радости і сонця, в країну вічної весни: „Пречистая Діво Мати нашого краю...".

Минулися ці роки, але не минувся Покров Пресв. Богородиці, запорука нашого вічного спасіння і дочасного добра та небесної опіки над нашим многострадальним народом та його святою Церквою. Тому наша традиційна й патріярша парафія свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, ідучи за прикладом світлих мужів Церкви і народу, також віддала себе під покров Пресв. Богородиці і кожного року відмічує цей празник особливими святкуваннями. А вже зокрема цього року ці святкування випали незвичайно величаво при участі нашого Владики Іннокентія та достойного гостя з Риму, секретаря Блаженнішого Патріярха Йосифа, о. д-ра Івана Дацька. Їхня присутність недвозначно підкреслила велике значення нашої парафії та її вплив на життя цілої Помісної Української Католицької Церкви.

Свято Покрова Пресв. Богородиці — це церковні врочистості, празничний день нашого дуже активного Сестрицтва. Для членкинь цього Сестрицтва виголосив о. д-р Дацько духовні науки 12-го жовтня, напередодні свята і в день празника. 14-го жовтня після Божественної Літургії відбулася празнична вечеря для Сестриць, їхніх родин та гостей. У суботу, 16-го жовтня, в навечір'я врочисто відмічуваного святопокровського празника і нашого іншого храмового свята відслужили наші отці Велику Вечірню з литією, щоб впровадити вірних в молитовну атмосферу цього, так дуже почитаного в Україні, Богородичного свята. А в неділю, наступного дня, о год. 9-ій вранці відслужено Утреню, наше друге традиційне Богослуження, в якому прекрасними гимнами прославляємо Триєдиного Бога та „Матір Світла" - Пресв. Богородицю. Кульмінаційною точкою цих церковно-релігійних святкувань була врочиста Архиєрейська божественна Літургія, яку відправив Владика Іннокентій в сослуженні усіх наших отців, як також і гостей — о. д-ра Івана Дацька та пароха катедри св. Миколая о. Климчука. Набожно і величаво лунав спів мішаного хору „Прометей" під диригентурою проф. Р. Андрушка, переплітаючись з возгласами Архиєрея і священиків та єктенійними закликами диякона, функції якого виконував о. М. Панчук. Підносилася наша молитва до Господа та Пречистої Богоматері, прохаючи кращої долі для нашої Церкви, народу і здоров'я та многих літ для Блаженнішого Патріярха. Багато чуємо сьогодні критики нашого обряду і Богослужень, мовляв, відправи задовгі, забагато там ритуалізму і парадности, треба обмежитися тільки до того, що суттєве, а все непотрібне треба повикидати. Але ця критика не є слушною. Божественна Літругія у Східній Церкві — це не якийсь важкий недільний обов'язок, який (по можливості в найкоротшому часі) треба якось виконати. Ні! Слжба Божа — це радість у Господі, небесний бенкет, візія краси і величі Божого Царства, якого ми всі стаємо учасниками. Тому і спів, і ікони, і багатство обрядів є тут чимсь необхідним. І в такому дусі треба нам виховувати наших вірних, головно молодь і дітей.

Проповідь виголосив Владика Іннокентій, який від самих початків свого приходу до Чикаго незвичайно прихильно ставиться до нашої парафії, неначе завершуючи розпочате діло свого попередника, св.п. Преосв. Ярослава. Владика говорив про загрозу від воюючого большевицького атеїзму, першими жертвами якого впали наш народ і наша Українська Церква, та вказав на Преосв. Богородицю, як на нашу Покровительку в боротьбі з дияволом та його слугами. Дуже багато вірних приступило до Св. Причастя, жертвуючи його в намірені Блаженнішого Патріярха і Владик, нашої Помісної Церкви та нашої патріяршої парафії. При кінці Божественної Літургії відслужено Молебень до Пречистої Діви Марії, а Владика поблагословив нас іконою Зарваницької Богоматері, яку посвятив Блаженніший Патріярх Йосиф, наділяючи її особливими благодатями. Це вперше, мабуть, в історії Української Католицької Церкви користуємося відпустами, уділеними Главою нашої Помісної Церкви; давніша практика застерігла це право виключно для римських папів. Отже і тут зроблено вже великий крок для відзискання нашої повної помісности і східньо церковної самобутности.

Бенкетна частина і представлення пропам'ятної книги

Після Богослужб відбувся святковий бенкет, на який прийшло багато наших парафіян, прихожан, гостей та представників організацій та установ. Мов одна українська християнська родина засіли ми при чепурно прибраних столах у нашій авдиторії, прибраній по-мистецьки Соломією Кавкою. Пані Сестрицтва Покрова Пресв. Богородиці подбали про смачний обід, а при столах послуговували хлопці і дівчата Братства Молоді свв. Бориса і Гліба. Після молитви промовив до нас член президії парафіяльної ради і довголітній головний радний, д-р О. Фаріон, який згадав коротко історію нашої парафії та вказав на пов'язання важливіших етапів нашого парафіяльного життя зі святом Покрова Пресв. Богородиці.

Кульмінаційною точкою цьогорічних святкувань було представлення пропам'ятної книги нашої парафії д-ром А. Гаєцьким, головним радним, який своєю працею та ентузіязмом також багато причинився до появи цієї пропам'ятної книги. Видання книги спочатку запляновано на десятиліття нашої парафії, але з різних причин вона появилася щойно тепер, не втративши нічого зі своєї актуальности. У цій книзі описано важкі обставини, серед яких парафія творилася, подано хроніку важливіших подій, зібрано всі матеріяли і документи. У статтях поодинокі автори старалися запізнати читачів з ідеологічними основами і завданнями нашої парафії та її організаційною структурою. Це справді вартісна книга, яку повинен набути не тільки кожний наш парафіянин, але також кожний свідомий член Помісної Української Церкви, який цікавиться історією своєї Церкви та патріярхальним рухом. Головним редактором пропам'ятної книги був д-р Василь Маркусь, а по його виїзді до Европи це важливе діло довів до успішного закінчення митрофорний протоєрей о. М. Бутринський при помочі д-ра А. Гасцького та технічного дорадника мґра М. Турянського.

Опісля промовив настоятель парафії о. митрат М. Бутринський, який запізнав присутніх зі змістом пропам'ятної книги, яка є свідоцтвом наших помісних змагань, та поручив усім придбати цю вартісну пам'ятку. Отець настоятель особливим способом візначив також дві особи з-поза нашої парафії: сестру Марію, директорку парафіяльної школи св. о. Миколая, та сестру Ґерарду, настоятельку чикаґської обителі Сестер Василіянок з нагоди 25-ліття їхнього монашого життя та їхньої жертвенної праці у вихованні наших дітей. Великі заслуги нашої парафії для . Помісної Церкви підкреслив у своєму слові о. д-р Іван Дацько. Він сказав, що нашу любов і прив'язання до ідеалів і особи нашого Блаженнішого Патріярха дуже оцінює Глава Помісної Української Церкви і відноситься до нас з великою батьківською любов'ю та вдячністю. Блаженніший Патріярх зокрема відзначив одну нашу дуже заслужену родину д-р Романа і Лідію Смиків за їхню жертвенність і активну діяльність в патріяршому русі, головно в ділянці Патріяршого Фонду. Накінець, промовив ще Владика Іннокентій, який всіх розвеселив своїми дотепами, а потім, нав'язуючи до своєї проповіді, поручив усіх нас опіці Пресв. Богородиці. У коротенькій мистецькій частині виступили з декляімаціями в честь Пречистої Діви Марії Юля Хім'як та Христя Яцків.

У дружній товариській атмосфері та в піднесеному настрої швидко проминуло цих кілька годин розваги, і підкріплені на дусі, з новою вірою в наших серцях ми розійшлись домів.

Євген Іванків

Листопадові роковини у Гантері

Мешканці Гантеру і околиці урочисто вшанували річницю Листопадових роковин.

В неділю, 31-го жовтня ц. р., о 10-ій годині ранку, в гуцульській церковці в Гантері Св. Літургію у намірені українського народу відправив о. Михайло Ваврик. У своїй проповіді він з'ясував значення цього небуденного дня в житті українського народу.

Після Служби Божої відправлено Панахиду за поляглих борців. До Служби Божої і Панахиди співав мішаний хор під управою Л.Лампіки.

Святочні Сходини, на які зібралося коло 50 мешканців Гантеру, відбулися в ґражді біля церкви. Відкрив їх і привітав присутніх, а зокрема учасника Визвольних Змагань мешканця Гантеру Степана Щура,полк. Юрій Лопатинський.

Святочну промову виголосив Андрій Бук. Прелеґент накреслив важкі обставини закінчення австрійської війни і перебрання влади українськими старшинами австрійської армії, вказавши на несприятливі обставини тодішніх світових подій, підкреслюючи великий авторитет нашого Митрополита Андрея Шептицького та наслідника і спадкоємця його ідей, теперішнього Патріярха Кардинала Йосифа Сліпого.

Прелеґент у своїй доповіді згадав також про часи світлого минулого з нашої історії, що попередили Листопадовий Чин. Доповідь А.Бука піднесла на дусі всіх присутніх.

Дуже миле враження справила мистець-деклематор Соня Вовк, яка з великим почуттям продеклямувала в'язанку поезій, присвячену Листопадовому Зривові.

Доповідачам і всім присутнім щиро подякував за участь полк. О. Лопатинський. Святочні сходини закінчено відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна".

При каві і солодкім, що його приготовили пані: Букова, Думка, Іванчук, Лопатинська, Мартинець і Плескачевська, учасники свята ще довго залишились в Ґражді.

На листу воєнних інвалідів учасники зібрали 259 дол.

Присутній

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО МАЛЬЧИК, член УНС Відд. 458-го ім. С.Петлюри в Гамилтоні, Онт., помер 9-го вересня 1982 року на 87-му році життя. Нар. в 1895 році. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дочку Анну та внуків в Україні. Похорон відбувся 11-го вересня 1982 р. у Гамилтоні, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Д.Пищ, секр.

МАРІЯ СТУСИК, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер в Ню Йорку. Померла 25-го червня 1982 року на 85-му році життя. Нар. 1897 року в Кулачківцях, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку синів Богдана і Омеляна, невісток Оксану і Надію та трьох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

ЮЛІЯ СТРОМЕЦЬКА, член УНС Відд. 399-го Т-ва „Леви" в Чикаґо, Ілл., померла 9-го лютого 1982 року на 81-му році життя. Нар. 1900 року в Коломиї, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залишила в смутку синів Остапа і Зенона з родинами та ближчу і дальшу родину в ЗСА та Україні. Похорон відбувся 13-го лютого 1982 року на цвинтарі Мейпл Гілл в Гантсвіллі, Алябама.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Б.Припхан, секр.

ДМИТРО ВОВК, член УНС Відд. 155-го Т-ва Запорозька Січ в Перт Амбою, Н.Дж., помер 19-го лютого 1982 року на 93-му році життя. Нар. 25-го серпня 1888 року в Україні. Членом УНС став 1915 року. Залишив у смутку дружину Анну і три дочки Марію Добуш, Юлію Федининшин і Ірену Амброзевич. Похорон відбувся 22-го лютого 1982 року на Українськім католицькім цвинтарі в Говплови, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія Лоренс, секр.

ГРИГОРІЙ ЗЕЛЕНИЙ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 18-го квітня 1982 року на 89-му році життя. Нар. 5-го січня 1892 року в Україні. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дочку Марію Забужну і внучку Віру. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

ГАВРИЇЛ ГОРДІЄНКО, член УНС Відд. 422-го ім. С.Петлюри в Філядельфії, Па., помер 29-го серпня 1982 року на 80-му році життя. Нар. 1902 року в Запоріжжі, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Неонілю і сестру в Україні, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Євтушенко, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 28 ЛИСТОПАДА 1982 Р.

Асторія, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая 5-ий Відд., о год. 3-ій по пол. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Авеню. Проситься членів прибути на наради, де будуть обговорені важні союзові справи. — Вол. Левенець, гол., Мик. Хоманчук, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!